

Rada
Unii Europejskiej

Bruksela, 15 maja 2020 r.
(OR. en)

8038/20

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2020/0079 (NLE)

UK 9

PISMO PRZEWODNIE

Od: Sekretarz Generalny Komisji Europejskiej,
podpisał dyrektor Jordi AYET PUIGARNAU

Data otrzymania: 15 maja 2020 r.

Do: Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, Sekretarz Generalny Rady Unii
Europejskiej

Nr dok. Kom.: COM(2020) 195 final

Dotyczy: Wniosek dotyczący DECYZJI RADY określającej stanowisko, które należy
zająć w imieniu Unii Europejskiej w ramach Wspólnego Komitetu
ustanowionego Umową o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej
Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty
Energii Atomowej w sprawie przyjęcia decyzji o zmianie tej umowy

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument COM(2020) 195 final.

Zał.: COM(2020) 195 final

Bruksela, dnia 15.5.2020 r.
COM(2020) 195 final

2020/0079 (NLE)

Wniosek

DECYZJA RADY

określająca stanowisko, które należy zająć w imieniu Unii Europejskiej w ramach Wspólnego Komitetu ustanowionego Umową o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej w sprawie przyjęcia decyzji o zmianie tej umowy

UZASADNIENIE

1. PRZEDMIOT WNIOSKU

Komisja występuje z wnioskiem, aby Rada ustaliła stanowisko, które należy zająć w imieniu Unii w ramach Wspólnego Komitetu ustanowionego Umową o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej („umowa o wystąpieniu”) w sprawie decyzji Wspólnego Komitetu o zmianie tej umowy.

2. KONTEKST WNIOSKU

2.1. Umowa o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej

Umowa o wystąpieniu określa zasady uporządkowanego wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z Unii i Euratomu. Umowa o wystąpieniu weszła w życie w dniu 1 lutego 2020 r.

2.2. Wspólny Komitet

Wspólny Komitet ustanowiony na podstawie art. 164 ust. 1 umowy o wystąpieniu składa się z przedstawicieli Unii i Zjednoczonego Królestwa. Współprzewodniczą mu Unia i Zjednoczone Królestwo. W załączniku VIII do umowy o wystąpieniu określono regulamin Wspólnego Komitetu. Wspólny Komitet zbiera się co najmniej raz w roku lub na wniosek Unii lub Zjednoczonego Królestwa i określa swój harmonogram posiedzeń i porządek obrad za obopólną zgodą.

Zadania Wspólnego Komitetu są określone w art. 164 umowy o wystąpieniu i obejmują przede wszystkim:

- nadzorowanie wdrożenia i stosowania umowy, bezpośrednio lub za pośrednictwem podlegających mu specjalnych komitetów;
- przyjmowanie decyzji i formułowanie zaleceń, w tym zmian w umowie w przypadkach w niej przewidzianych;
- zapobieganie problemom i rozwiązywanie sporów, które mogą powstać w związku z wykładnią i stosowaniem umowy.

2.3. Planowana decyzja Wspólnego Komitetu

Wspólny Komitet może przyjmować decyzje zmieniające umowę o wystąpieniu na podstawie art. 164 ust. 5 lit. d) umowy, by poprawić błędy, uzupełnić brakujące informacje lub skorygować inne niedociągnięcia, lub zarządzić takim sytuacjom nieprzewidzianym w chwili podpisywania umowy o wystąpieniu, z zastrzeżeniem, że takie zmiany nie zmieniają istotnych elementów umowy.

Planowana decyzja służy uzupełnieniu brakujących informacji i skorygowaniu niedociągnięć, które nie zmieniają istotnych elementów umowy o wystąpieniu.

Planowana decyzja będzie wiążąca dla Stron zgodnie z art. 166 ust. 2 umowy o wystąpieniu. Zgodnie z postanowieniem 9 regulaminu w decyzjach przyjętych przez Wspólny Komitet określa się dzień, w którym stają się one skuteczne.

3. STANOWISKO, KTÓRE NALEŻY ZAJĄĆ W IMIENIU UNII

3.1. Część piąta dotycząca postanowień finansowych

Umowa o wystąpieniu weszła w życie później, niż początkowo przewidywano, z powodu kilkakrotnego przedłużania statusu Zjednoczonego Królestwa jako państwa członkowskiego Unii; część piąta dotycząca postanowień finansowych wymaga zatem kilku dostosowań technicznych.

- 3.1.1. *Art. 135 dotyczy wkładu Zjednoczonego Królestwa do budżetów Unii i jego udziału w wykonaniu tych budżetów. Artykuł ten ma na celu zagwarantowanie wnoszenia przez Zjednoczone Królestwo zwykłego wkładu do budżetów Unii i udziału Zjednoczonego Królestwa w wykonaniu tych budżetów od dnia wystąpienia aż do końca okresu przejściowego. Ponieważ dzień wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z Unii przypadł na 31 stycznia 2020 r., w celu zachowania pewności prawa należy usunąć odniesienie do roku 2019 w tytule art. 135 oraz w art. 135 ust. 1 umowy.*
- 3.1.2. *Art. 137 dotyczy udziału Zjednoczonego Królestwa we wdrażaniu programów i działań Unii od dnia wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z Unii do końca okresu przejściowego. Ponieważ dzień wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z Unii przypadł na 31 stycznia 2020 r., w celu zachowania pewności prawa należy usunąć odniesienie do roku 2019 w tytule art. 137 oraz w art. 137 ust. 1 umowy.*
- 3.1.3. *Art. 143 dotyczy warunkowych zobowiązań finansowych związanych z pożyczkami na pomoc finansową, EFIS, EFZR oraz z upoważnieniem EBI do udzielania pożyczek na rzecz państw trzecich. Zawiera on kilka obowiązków sprawozdawczych Unii, dla których sprawozdawczy dzień odniesienia już minął. Pierwszą datą jest dzień 31 lipca 2019 r., w którym Unia miała przekazać pierwsze sprawozdanie na temat stanu operacji finansowych zrealizowanych na podstawie art. 143 na dzień wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z Unii. Ponieważ dzień wystąpienia przypadł na 31 stycznia 2020 r., należy zmienić art. 143 ust. 1, tak aby termin przekazania pierwszego sprawozdania przypadł na dzień 31 lipca 2020 r. Należy również usunąć odniesienia do roku 2019 r. w pozostałej części tego ustępu.*
- 3.1.4. *Art. 144 dotyczy instrumentów finansowych objętych wykonaniem pośrednim lub bezpośrednim finansowanych z programów WRF na lata 2014–2020 lub finansowanych w ramach wcześniejszych perspektyw finansowych. Zawiera on odniesienie do pierwszego sprawozdania obrazującego stan operacji finansowych, o których mowa w art. 143, oraz terminu jego przekazania. Należy zatem zmienić odniesienie do tego terminu w art. 144 ust. 1.*
- 3.1.5. *Art. 150 dotyczy ciągłości odpowiedzialności Zjednoczonego Królestwa oraz zwrotu opłaconego kapitału w ramach Europejskiego Banku Inwestycyjnego (EBI) w dwunastu transzach. Zawiera on termin wypłaty pierwszej transzy w ramach zwrotu przez EBI na rzecz Zjednoczonego Królestwa jego udziału w kapitale opłaconym (15 grudnia 2019 r.), tak aby można było rozpocząć spłatę na koniec roku, w którym miało miejsce wystąpienie Zjednoczonego Królestwa z Unii. Ponieważ dzień wystąpienia przypadł na 31 stycznia 2020 r., należy zmienić odniesienie do tego terminu. Po przedyskutowaniu tej kwestii z EBI zaproponowano wyznaczenie terminu wypłaty pierwszej transzy na 2020 r., a konkretnie na dzień 15 października 2020 r. Zważywszy, że spłata rozpoczyna się o rok później, należy także zmienić termin wypłaty ostatniej transzy na dzień 15 października 2031 r. Należy zatem odpowiednio zmienić art. 150 ust. 4.*

W art. 150 przewidziano również, że dnia 31 lipca 2019 r. EBI poinformuje Zjednoczone Królestwo o jego ekspozycji wynikającej z operacji finansowych EBI. Ponieważ dzień wystąpienia przypadł na 31 stycznia 2020 r., należy zmienić w ust. 8 termin tego powiadomienia na ten sam dzień, ale o rok później, czyli na 31 lipca 2020 r.

W art. 150 nałożono na EBI obowiązek informowania co roku, do czasu wygaśnięcia odpowiedzialności Zjednoczonego Królestwa na podstawie tego artykułu, o pozostałej ekspozycji Zjednoczonego Królestwa wynikającej z operacji finansowych EBI. Datą podaną obecnie w umowie jest 31 marca każdego roku, począwszy od 2020 r. Ponieważ dzień wystąpienia przypadł na 31 stycznia 2020 r., pierwsza informacja o pozostałej ekspozycji będzie dotyczyła stanu na dzień 31 grudnia 2020 r.; pierwsze powiadomienie powinno zatem zostać przekazane dnia 31 marca 2021 r. Należy zmienić odpowiednio art. 150 ust. 8 akapit drugi.

- 3.1.6. *Art. 145 dotyczy zwrotu udziału Zjednoczonego Królestwa w aktywach netto Europejskiej Wspólnoty Węgla i Stali (EWWiS). Dochód z tych aktywów zostaje przekazany Funduszowi Badawczemu Węgla i Stali (FBWiS), który finansuje projekty badawcze w dziedzinie węgla i stali. Projekty te nie stanowią części WRF i mają odrębną podstawę prawną w Protokole nr 37 do Traktatu o Unii Europejskiej w sprawie skutków finansowych wygaśnięcia Traktatu EWWiS oraz w sprawie Funduszu Badawczego Węgla i Stali. Wynika stąd, że dotacje związane z tymi projektami nie są objęte art. 137 i 138 umowy o wystąpieniu i w związku z tym nie przewidziano żadnych postanowień w odniesieniu do takich bieżących dotacji przyznanych beneficjentom w Zjednoczonym Królestwie przed końcem okresu przejściowego.*

Należy zatem zmienić umowę o wystąpieniu, aby uzupełnić tę lukę prawną. Proponuje się, aby zasady dotyczące dotacji przyznanych w ramach FBWiS były takie same, jak w przypadku dotacji finansowanych w ramach WRF. Oznacza to, że umowy o udzielenie dotacji w ramach FBWiS podpisane z beneficjentami w Zjednoczonym Królestwie przed końcem okresu przejściowego powinny być uznawane do czasu ich zakończenia. Podejście to jest również zgodne z zasadami finansowania FBWiS, wedle których zobowiązania zaciągnięte w roku N są finansowane z dochodów z aktywów Europejskiej Wspólnoty Węgla i Stali z roku N-2 (innymi słowy, w 2020 r. projekty są finansowane z dochodów z 2018 r.). Odpowiednio do reguły dotyczącej WRF oraz uwzględniając zwrot aktywów na rzecz Zjednoczonego Królestwa od dnia 30 czerwca 2021 r., proponuje się dodanie daty granicznej podpisania umów o udzielenie dotacji, przypadającej na koniec okresu przejściowego. W art. 145 umowy należy dodać akapit trzeci, w którym zostanie to odzwierciedlone.

3.2. Załącznik 2 do Protokołu w sprawie Irlandii/Irlandii Północnej

Protokół w sprawie Irlandii/Irlandii Północnej został wprowadzony w celu uwzględnienia wyjątkowych okoliczności zaistniałych na wyspie Irlandii w związku z wystąpieniem Zjednoczonego Królestwa z Unii. Zawiera on postanowienia, które pozwolą uniknąć twardej granicy pomiędzy Irlandią i Irlandią Północną, a także przewiduje dostosowanie Irlandii Północnej do ograniczonego zestawu przepisów powiązanych z unijnym jednolitym rynkiem towarów. Załącznik 2 do protokołu zawiera wykaz przepisów prawa Unii, o których mowa jest w art. 5 ust. 4 protokołu, a które mają w tym kontekście zastosowanie do Irlandii Północnej. W załączniku tym nie wymieniono przez niedopatrzenie ośmiu aktów prawnych, które mają

zasadnicze znaczenie dla stosowania reguł rynku wewnętrznego dotyczących towarów w odniesieniu do Irlandii Północnej. Również przez niedopatrzenie, nie uwzględniono w nim także trzech not, które są niezbędne do szczegółowego określenia zakresu stosowania niektórych szczególnych aktów prawnych wymienionych w załączniku 2 do Protokołu w sprawie Irlandii/Irlandii Północnej.

3.2.1. *Dyrektywa (UE) 2019/904 w sprawie zmniejszenia wpływu niektórych produktów z tworzyw sztucznych na środowisko¹*

Dyrektywa (UE) 2019/904 propaguje podejścia wspomagające gospodarkę o obiegu zamkniętym, które dają pierwszeństwo zrównoważonym i nietoksycznym produktom wielokrotnego użytku i systemom ponownego użycia przed produktami jednorazowego użytku, co ma na celu zmniejszenie ilości generowanych odpadów. Dyrektywa ta uzupełnia dyrektywę 94/62/WE w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych, uwzględnioną już w załączniku 2 do Protokołu w sprawie Irlandii/Irlandii Północnej. Stosowanie obu tych aktów na terytorium Irlandii Północnej jest konieczne, aby uniknąć stosowania różnych podejść do odpadów – na przykład w kwestii wymogów w zakresie etykietowania – oraz zagwarantować, aby produkty wprowadzane na rynek w Irlandii Północnej mogły być bezpiecznie i zgodnie z prawem przewożone przez granicę do Irlandii i pozostałej części jednolitego rynku.

W świetle powyższego i w celu zachowania integralności rynku wewnętrznego w odniesieniu do opakowań i odpadów opakowaniowych proponuje się włączenie dyrektywy (UE) 2019/904 do wykazu przepisów prawa Unii, które mają zastosowanie do Irlandii Północnej, zawartych w sekcji „Odpady” w załączniku 2 do Protokołu w sprawie Irlandii/Irlandii Północnej.

3.2.2. *Dyrektywa 2011/91/UE w sprawie oznaczeń lub oznakowań identyfikacyjnych partii towaru, do której należy dany środek spożywczy²*

Dyrektywa 2011/91/UE określa przepisy o charakterze ogólnym i horyzontalnym w celu zarządzania wspólnym systemem identyfikacji partii towaru. Ustanawia ona powszechny obowiązek wskazywania partii towaru, określa wyjątki od tego obowiązku, nakłada odpowiedzialność za wypełnienie tego obowiązku na określone podmioty, a także zawiera specyfikacje co do treści oznaczenia oraz jego umiejscowienia na środkach spożywczych.

Oznaczenie partii towaru jest użytecznym źródłem informacji w przypadku, kiedy środki spożywcze stają się przedmiotem sporu lub stanowią źródło zagrożenia dla zdrowia konsumentów. Ułatwia ono podmiotom prowadzącym przedsiębiorstwa spożywcze zarządzanie wycofaniem niebezpiecznych środków spożywczych z rynku, zarówno jeśli chodzi o szybką identyfikację niebezpiecznej partii towaru, jak też o jej bezzwłoczne usunięcie z rynku. Jest to niezbędne narzędzie dla organów krajowych zajmujących się dochodzeniem w przypadku fałszowania żywności.

Mimo że na szczeblu międzynarodowym istnieje powszechny obowiązek zamieszczania oznaczenia wyprodukowanej lub opakowanej partii produktów spożywczych w opakowaniach jednostkowych (Norma ogólna dotycząca znakowania żywności pakowanej określona w Kodeksie Żywnościowym), dyrektywa określa wspólne wymogi szczegółowe, które wykraczają poza zakres tego obowiązku. Ponadto środki spożywcze przywożone do Unii Europejskiej z państw

¹ Dz.U. L 155 z 12.6.2019, s. 1.

² Dz.U. L 334 z 16.12.2011, s. 1.

trzecich – aby mogły być zgodnie z prawem wprowadzane do obrotu w Unii – muszą spełniać wymogi w zakresie identyfikowalności określone w prawodawstwie unijnym.

Dyrektywa 2011/91/UE uzupełnia wreszcie obowiązki określone w rozporządzeniu (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającym ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującym Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającym procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności – już uwzględnionym w załączniku 2 do Protokołu w sprawie Irlandii/Irlandii Północnej.

W świetle powyższego i w celu zachowania integralności rynku wewnętrznego, a także zdrowia i bezpieczeństwa unijnych obywateli proponuje się włączenie dyrektywy 2011/91/UE do wykazu przepisów prawa Unii, które mają zastosowanie do Irlandii Północnej, zawartych w sekcji „Żywność – ogólne” w załączniku 2 do Protokołu w sprawie Irlandii/Irlandii Północnej.

3.2.3. Dyrektywa Rady 66/401/EWG z dnia 14 czerwca 1966 r. w sprawie obrotu materiałem siewnym roślin pastewnych³

Dyrektywa 66/401/EWG określa reguły obrotu materiałem siewnym roślin pastewnych w Unii. Zawiera ona wymogi dotyczące tożsamości, zdrowia i jakości oraz certyfikacji tego materiału siewnego, których spełnienie jest warunkiem wprowadzania takiego materiału do obrotu w Unii.

W świetle powyższego i w celu zachowania zasad wprowadzania materiału siewnego roślin pastewnych do obrotu w Unii proponuje się włączenie dyrektywy 66/401/EWG do wykazu przepisów prawa Unii, które mają zastosowanie do Irlandii Północnej, zawartych w sekcji „Materiał rozmnożeniowy roślin” w załączniku 2 do Protokołu w sprawie Irlandii/Irlandii Północnej.

3.2.4. Dyrektywa Rady 98/56/WE z dnia 20 lipca 1998 r. w sprawie obrotu materiałem rozmnożeniowym roślin ozdobnych⁴

Dyrektywa 98/56/WE określa reguły obrotu materiałem rozmnożeniowym roślin ozdobnych w Unii. Zawiera ona wymogi dotyczące jakości i zdrowia tego materiału, których spełnienie jest warunkiem jego wprowadzania do obrotu w Unii.

W świetle powyższego i w celu zachowania zasad wprowadzania materiału rozmnożeniowego roślin ozdobnych do obrotu w Unii proponuje się włączenie dyrektywy 98/56/WE do wykazu przepisów prawa Unii, które mają zastosowanie do Irlandii Północnej, zawartych w sekcji „Materiał rozmnożeniowy roślin” w załączniku 2 do Protokołu w sprawie Irlandii/Irlandii Północnej.

3.2.5. Dyrektywa Rady 2008/72/WE z dnia 15 lipca 2008 r. w sprawie obrotu materiałem rozmnożeniowym oraz nasadzeniowym warzyw, innym niż nasiona⁵

Dyrektywa Rady 2008/72/WE określa reguły obrotu materiałem rozmnożeniowym oraz nasadzeniowym warzyw w Unii. Zawiera ona wymogi dotyczące tożsamości,

³ Dz.U. 125 z 11.7.1966, s. 2298–2308.

⁴ Dz.U. L 226 z 13.8.1998, s. 16.

⁵ Dz.U. L 205 z 1.8.2008, s. 28.

zdrowia i jakości tego materiału oraz jego kontroli, których spełnienie jest warunkiem wprowadzania tego materiału do obrotu w Unii.

W świetle powyższego i w celu zachowania zasad wprowadzania materiału rozmnożeniowego oraz nasadzeniowego warzyw do obrotu w Unii proponuje się włączenie dyrektywy 2008/72/WE do wykazu przepisów prawa Unii, które mają zastosowanie do Irlandii Północnej, zawartych w sekcji „Materiał rozmnożeniowy roślin” w załączniku 2 do Protokołu w sprawie Irlandii/Irlandii Północnej.

3.2.6. *Rozporządzenie Rady (WE) nr 111/2005 określające zasady nadzorowania handlu prekursorami narkotyków pomiędzy Unią a państwami trzecimi*⁶

Rozporządzenie (WE) nr 111/2005 wdraża Konwencję Narodów Zjednoczonych o zwalczaniu nielegalnego obrotu środkami odurzającymi i substancjami psychotropowymi, przyjętą w Wiedniu dnia 19 grudnia 1988 r., której Wspólnota jest jedną ze stron. Rozporządzenie (WE) nr 111/2005 ma w szczególności na celu wdrożenie do prawa Unii art. 12 konwencji przez określenie wspólnotowych przepisów dotyczących handlu substancjami często wykorzystywanymi do nielegalnego wytwarzania środków odurzających i substancji psychotropowych oraz przez ustanowienie systemu nadzorowania handlu prekursorami narkotyków pomiędzy Unią a państwami trzecimi.

Dodatkowo rozporządzenie (WE) nr 111/2005 jest nierozdzielnie związane z rozporządzeniem (WE) nr 273/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie prekursorów narkotykowych, które jest uwzględnione w załączniku 2 do Protokołu w sprawie Irlandii/Irlandii Północnej: tylko oba te instrumenty łącznie zapewniają spójny i kompleksowy system kontroli prekursorów narkotykowych. Stosowanie rozporządzenia (WE) nr 273/2004 w odosobnieniu, jak to wynika obecnie z Protokołu w sprawie Irlandii/Irlandii Północnej, doprowadziłoby do powstania luki w systemie kontroli nad prekursorami narkotykowymi ze względu na brak nadzorowania i kontroli nad przywozem, tranzytem i wywozem prekursorów narkotykowych w Irlandii Północnej, która stałaby się wówczas atrakcyjnym regionem dla nielegalnego wytwarzania narkotyków. Co więcej, ze względu na brak twardej granicy między Irlandią Północną a Republiką Irlandii prekursorzy narkotykowe przewożone przez Irlandię Północną mogłyby łatwo trafiać do Republiki Irlandii (a stamtąd do pozostałych części UE), gdzie mogłyby być wykorzystywane do nielegalnego wytwarzania narkotyków.

W świetle powyższego i w celu zachowania systemu kontroli nad prekursorami narkotykowymi w Unii proponuje się włączenie rozporządzenia (WE) nr 111/2005 do wykazu przepisów prawa Unii, które mają zastosowanie do Irlandii Północnej, zawartych w sekcji „Chemikalia i produkty powiązane” w załączniku 2 do Protokołu w sprawie Irlandii/Irlandii Północnej.

3.2.7. *Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/880 w sprawie wprowadzania i przywozu dóbr kultury*⁷

Rozporządzenie (UE) 2019/880 ma na celu ochronę dziedzictwa kulturowego ludzkości, a także zapobieganie nielegalnemu handlowi dobrami kultury pochodzącymi spoza UE, w szczególności gdy taki handel może przyczyniać się do finansowania terroryzmu. W tym celu rozporządzenie zakazuje wszelkiego wprowadzania do Unii dóbr kultury, które zostały nielegalnie wywiezione z państwa

⁶ Dz.U. L 22 z 26.1.2005, s. 1.

⁷ Dz.U. L 151 z 7.6.2019, s. 1.

trzeciego. Taki ogólny zakaz będzie miał zastosowanie od dnia 28 grudnia 2020 r. Rozporządzenie ustanawia również systematyczne kontrole dóbr kultury spoza UE w ich przywozie do Unii. Zważywszy że system kontroli dokumentów – pozwoleń na przywóz i oświadczeń importerów – oparty jest na centralnym systemie elektronicznym, rozporządzenie zacznie obowiązywać, gdy system informatyczny osiągnie pełną operacyjność, a najpóźniej od dnia 28 czerwca 2025 r.

Jeżeli rozporządzenie (UE) 2019/880 nie zostanie uwzględnione w wykazie przepisów prawa Unii mających zastosowanie do Irlandii Północnej, dobra kultury zagrabione lub skradzione w państwach trzecich, w tym w Zjednoczonym Królestwie, będą mogły trafiać na unijny rynek wewnętrzny przez Irlandię Północną, ponieważ nie będzie twardej granicy z Irlandią, a zatem nie będą tam też prowadzone kontrole przez funkcjonariuszy służb celnych ani inne organy ścigania. Będzie to z pewnością wykorzystywane przez nieuczciwe podmioty w celu obejścia kontroli unijnych przy przywozie i sprawi, że rozporządzenie stanie się nieskuteczne.

W świetle powyższego i w celu zachowania integralności rynku wewnętrznego w odniesieniu do przywozu dóbr kultury proponuje się włączenie rozporządzenia (UE) 2019/880 do wykazu przepisów prawa Unii, które mają zastosowanie do Irlandii Północnej, zawartych w sekcji „Inne” w załączniku 2 do Protokołu w sprawie Irlandii/Irlandii Północnej.

3.2.8. *Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/287 wprowadzające dwustronne klauzule ochronne oraz inne mechanizmy umożliwiające tymczasowe wycofanie preferencji przewidzianych w niektórych umowach handlowych zawartych między Unią Europejską a państwami trzecimi*⁸

Rozporządzenie (UE) 2019/287 ustanawia przepisy odnoszące się do wdrażania dwustronnych klauzul ochronnych oraz innych mechanizmów umożliwiających tymczasowe wycofanie preferencji taryfowych lub innego preferencyjnego traktowania, przewidzianych w umowach handlowych zawartych między Unią a państwami trzecimi. Rozporządzenie to stosuje się w szczególności do najnowszych umów handlowych zawartych przez Unię m.in. z Japonią i Singapurem.

Załącznik 2 do Protokołu w sprawie Irlandii/Irlandii Północnej zawiera wykaz wszystkich unijnych rozporządzeń w sprawie dwustronnych środków ochronnych. Rozporządzenie (UE) 2019/287 nie obowiązywało jeszcze w chwili sporządzenia wykazu w załączniku 2 do Protokołu w sprawie Irlandii/Irlandii Północnej.

W świetle powyższego, aby zapewnić stosowanie wszystkich unijnych środków polityki handlowej do towarów wwożonych do Irlandii Północnej, które mogą następnie zostać przewiezione do Unii Europejskiej, proponuje się włączenie rozporządzenia (UE) 2019/287 do wykazu przepisów prawa Unii, które mają zastosowanie do Irlandii Północnej, zawartych w sekcji „Rozporządzenia dotyczące dwustronnych środków ochronnych” w załączniku 2 do Protokołu w sprawie Irlandii/Irlandii Północnej.

3.2.9. *Nota wyjaśniająca zakres stosowania rozporządzenia (UE) 978/2012*⁹

Rozporządzenie (UE) 978/2012 wprowadza unijny ogólny system preferencji taryfowych (GSP). W celu zagwarantowania należytego funkcjonowania i integralności unijnego GSP oraz Protokołu w sprawie Irlandii/Irlandii Północnej

⁸ Dz.U. L 53 z 22.2.2019, s. 1.

⁹ Dz.U. L 303 z 31.10.2012, s. 1.

Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Irlandii Północnej powinno być wyłączone z niektórych elementów zakresu stosowania tego aktu prawnego.

W związku z powyższym proponuje się dodanie noty do sekcji „4. Ogólne aspekty związane z handlem” w tiret dotyczącym rozporządzenia (UE) nr 978/2012, zgodnie z którą bez uszczerbku dla faktu, że preferencje taryfowe dla kwalifikujących się krajów zgodnie z unijnym GSP mają zastosowanie do Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Irlandii Północnej:

- odniesień do „państwa członkowskiego” w art. 9 ust. 1 lit. c) ppkt (ii) oraz w rozdziale VI [Przepisy dotyczące środków ochronnych i nadzoru] w rozporządzeniu (UE) nr 978/2012 nie należy rozumieć jako obejmujących Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Irlandii Północnej;
- odniesień do „rynku Unii” w art. 2 lit. k) i rozdziale VI [Przepisy dotyczące środków ochronnych i nadzoru] w rozporządzeniu (UE) nr 978/2012 nie należy rozumieć jako obejmujących rynek Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Irlandii Północnej; oraz
- odniesień do „unijnych producentów” i „przemysłu Unii” w rozporządzeniu (UE) nr 978/2012 nie należy rozumieć jako obejmujących, odpowiednio, producentów i przemysł Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Irlandii Północnej.

3.2.10. Nota wyjaśniająca zakres stosowania rozporządzeń podstawowych i środków UE w dziedzinie ochrony handlu

Unijne rozporządzenia podstawowe w dziedzinie ochrony handlu są uwzględnione w załączniku 2 do Protokołu w sprawie Irlandii/Irlandii Północnej. W celu zapewnienia należytego funkcjonowania i integralności unijnych rozporządzeń podstawowych w dziedzinie ochrony handlu oraz Protokołu w sprawie Irlandii/Irlandii Północnej należy doprecyzować zakres stosowania niektórych aktów prawnych w Zjednoczonym Królestwie w odniesieniu do Irlandii Północnej.

W związku z powyższym proponuje się dodanie noty w sekcji „5. Instrumenty ochrony handlu”, zgodnie z którą bez uszczerbku dla faktu, że unijne środki ochrony handlu mają zastosowanie do Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Irlandii Północnej, odniesień do „państw członkowskich” lub „Unii” w rozporządzeniach (UE) 2016/1036, (UE) 2016/1037, (UE) 2015/478 oraz (UE) 2015/755 nie należy rozumieć jako obejmujących Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Irlandii Północnej. Ponadto importerzy, którzy uścili unijne cła antidumpingowe lub wyrównawcze od przywozu towarów, które przeszły odprawę celną w Irlandii Północnej, mogą zwracać się o zwrot takich ceł wyłącznie na podstawie, odpowiednio, art. 11 ust. 8 rozporządzenia (UE) 2016/1036 lub art. 21 rozporządzenia (UE) 2016/1037.

3.2.11. Nota wyjaśniająca zakres stosowania unijnych dwustronnych środków ochronnych

Unijne rozporządzenia dotyczące dwustronnych środków ochronnych są uwzględnione w załączniku 2 do Protokołu w sprawie Irlandii/Irlandii Północnej. W celu zapewnienia należytego funkcjonowania i integralności rozporządzeń unijnych oraz Protokołu w sprawie Irlandii/Irlandii Północnej należy doprecyzować zakres stosowania niektórych aktów prawnych w Zjednoczonym Królestwie w odniesieniu do Irlandii Północnej.

Bez uszczerbku dla faktu, że unijne dwustronne środki ochronne mają zastosowanie w Zjednoczonym Królestwie w odniesieniu do Irlandii Północnej, odniesień do „państw członkowskich” lub „Unii” w rozporządzeniach wymienionych w sekcji 6 „Rozporządzenia dotyczące dwustronnych środków ochronnych” nie należy rozumieć jako obejmujących Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Irlandii Północnej.

3.3. Załącznik I do umowy o wystąpieniu dotyczący koordynacji zabezpieczenia społecznego

Część I w załączniku I do umowy o wystąpieniu zawiera decyzje i zalecenia Komisji Administracyjnej ds. Koordynacji Systemów Zabezpieczenia Społecznego wymagające należytego uwzględnienia przez Unię i Zjednoczone Królestwo przy stosowaniu zasad koordynacji zabezpieczenia społecznego (zob. art. 31 umowy o wystąpieniu).

Dnia 19 grudnia 2018 r. Komisja Administracyjna ds. Koordynacji Systemów Zabezpieczenia Społecznego zatwierdziła decyzję nr F3¹⁰ w sprawie wykładni art. 68 rozporządzenia (WE) nr 883/2004 dotyczącego metody obliczania dodatku dyferencyjnego. Decyzja ta obowiązuje od dnia 16 lipca 2019 r.; nie została jednak wymieniona w części I załącznika I i należy ją dodać.

Dnia 27 czerwca 2019 r. Komisja Administracyjna ds. Koordynacji Systemów Zabezpieczenia Społecznego zatwierdziła decyzję nr E7¹¹ określającą praktyczne ustalenia dotyczące współpracy i wymiany danych, obowiązującą od dnia 3 lipca 2019 r. do czasu pełnego wdrożenia w państwach członkowskich systemu elektronicznej wymiany informacji dotyczących zabezpieczenia społecznego (EESSI). Decyzja ta nie została jednak wymieniona w załączniku I do umowy o wystąpieniu i należy ją dodać.

4. PODSTAWA PRAWNA

Art. 218 ust. 9 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) określa tryb przyjmowania decyzji ustalających „stanowiska, które mają być zajęte w imieniu Unii w ramach organu utworzonego przez umowę, gdy organ ten ma przyjąć akty mające skutki prawne, z wyjątkiem aktów uzupełniających lub zmieniających ramy instytucjonalne umowy”.

Decyzja, którą Wspólny Komitet ma przyjąć, stanowi akt mający skutki prawne. Zgodnie z art. 166 ust. 2 umowy planowany akt będzie wiążący dla Stron.

Planowany akt nie uzupełnia ani nie zmienia ram instytucjonalnych umowy.

W związku tym proceduralną podstawą prawną proponowanej decyzji jest art. 218 ust. 9 TFUE.

Jedyny cel oraz treść planowanego aktu dotyczą z jednej strony zmiany umowy w celu uzupełnienia brakujących informacji i skorygowania niedociągnięć, bez zmiany jej istotnych elementów, a z drugiej strony zmiany umowy w przypadku wyszczególnionym w jej postanowieniach.

Podstawą zawarcia umowy był art. 50 ust. 2 Traktatu o Unii Europejskiej.

¹⁰ Dz.U. C 215 z 26.6.2019, s. 2.

¹¹ Dz.U. C 73 z 6.3.2020, s. 5.

W związku z tym i zgodnie z podstawową zasadą stanowiącą, że akt prawny może zostać zmieniony jedynie przez akt tego samego rodzaju, materialną podstawą prawną proponowanej decyzji jest art. 50 ust. 2 Traktatu o Unii Europejskiej.

4.1. Podsumowanie

Podstawą prawną proponowanej decyzji powinien być art. 50 ust. 2 Traktatu o Unii Europejskiej w związku z art. 218 ust. 9 TFUE.

5. PUBLIKACJA PLANOWANEGO AKTU

Decyzja Wspólnego Komitetu zmieni treść umowy o wystąpieniu, po przyjęciu należy ją zatem opublikować w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Wniosek

DECYZJA RADY

określająca stanowisko, które należy zająć w imieniu Unii Europejskiej w ramach Wspólnego Komitetu ustanowionego Umową o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej w sprawie przyjęcia decyzji o zmianie tej umowy

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 50 ust. 2,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 218 ust. 9,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Umowa o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej („umowa o wystąpieniu”) została zawarta przez Unię decyzją Rady (UE) 2020/135¹² z dnia 30 stycznia 2020 r. i weszła w życie dnia 1 lutego 2020 r.
- (2) Art. 164 ust. 5 lit. d) umowy o wystąpieniu uprawnia Wspólny Komitet do przyjmowania decyzji zmieniających tę umowę, pod warunkiem że takie zmiany są konieczne, by poprawić błędy, uzupełnić brakujące informacje lub skorygować inne niedociągnięcia, lub zaradzić sytuacjom nieprzewidzianym w chwili podpisywania umowy, oraz z zastrzeżeniem że takie decyzje nie zmieniają istotnych elementów umowy. Na podstawie art. 166 ust. 2 umowy o wystąpieniu decyzje przyjmowane przez Wspólny Komitet są wiążące dla Unii i Zjednoczonego Królestwa; Unia i Zjednoczone Królestwo są zobowiązane wykonywać te decyzje i wywierają one takie same skutki prawne, co umowa o wystąpieniu. Zgodnie z art. 182 umowy o wystąpieniu Protokół w sprawie Irlandii/Irlandii Północnej stanowi integralną część umowy.
- (3) Niektóre daty wymienione w umowie o wystąpieniu minęły już w chwili jej wejścia w życie i w związku z tym należy je zmienić, dokonując odpowiednich dostosowań, w celu zagwarantowania pewności prawa.
- (4) Art. 145 umowy o wystąpieniu nie zawiera postanowień, które regulowałyby kwestię dotacji przyznanych z Funduszu Badawczego Węgla i Stali beneficjentom w Zjednoczonym Królestwie przed zakończeniem okresu przejściowego, i w związku z tym należy uzupełnić jego treść w tym zakresie, aby zagwarantować pewność prawa w odniesieniu do bieżących dotacji.
- (5) Wskutek niedopatrzenia, dwie decyzje Komisji Administracyjnej ds. Koordynacji Systemów Zabezpieczenia Społecznego nie zostały wymienione w części I załącznika I do umowy o wystąpieniu, zaś osiem aktów prawnych mających istotne znaczenie dla

¹² Dz.U. L 29 z 31.1.2020, s. 1.

stosowania reguł rynku wewnętrznego dotyczących towarów w odniesieniu do Irlandii Północnej nie zostało wymienionych w załączniku 2 do Protokołu w sprawie Irlandii/Irlandii Północnej. Należy zatem dodać odnośne decyzje i akty prawne do wymienionych załączników. Ponadto niezbędne są trzy noty szczegółowo określające zakres stosowania niektórych szczególnych aktów prawnych wymienionych w załączniku 2 do Protokołu w sprawie Irlandii/Irlandii Północnej. Odnośne noty należy zatem dodać do załącznika 2 do Protokołu w sprawie Irlandii/Irlandii Północnej.

- (6) Wspólny Komitet powinien przyjąć decyzję na podstawie art. 164 ust. 5 lit. d) umowy o wystąpieniu w celu uzupełnienia tych brakujących informacji i skorygowania niedociągnięć.
- (7) Należy zatem określić stanowisko, które ma być zajęte w imieniu Unii w ramach Wspólnego Komitetu,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Stanowisko, które należy zająć w imieniu Unii w ramach Wspólnego Komitetu ustanowionego umową o wystąpieniu w sprawie decyzji Wspólnego Komitetu podejmowanej zgodnie z art. 164 ust. 5 lit d) tej umowy, przewiduje wprowadzenie w umowie o wystąpieniu następujących zmian:

- 1) w art. 135, w tytule słowa „budżetów Unii w latach 2019 i 2020” zastępuje się słowami „budżetu Unii w roku 2020”, a w ust. 1 słowa „latach 2019 i” zastępuje się słowem „roku”;
- 2) w art. 137, w tytule i w ust. 1 akapit pierwszy słowa „latach 2019 i” zastępuje się słowem „roku”;
- 3) w art. 143 ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:
 - a) w akapicie drugim słowa „31 lipca 2019 r.” zastępuje się słowami „31 lipca 2020 r.”;
 - b) akapit trzeci otrzymuje brzmienie:

„W skonsolidowanych sprawozdaniach finansowych Unii za rok 2020 płatności realizowane z rezerw, o których mowa w akapicie drugim lit. b), od daty wejścia w życie niniejszej Umowy do dnia 31 grudnia 2020 r. wykazuje się dla tych samych operacji finansowych, o których mowa w niniejszym ustępie, ale w przypadku których decyzję podjęto w dniu wejścia w życie niniejszej Umowy lub po tej dacie.”;
- 4) w art. 144 ust. 1 akapit drugi słowa „31 lipca 2019 r.” zastępuje się słowami „31 lipca 2020 r.”;
- 5) w art. 145 dodaje się akapit w brzmieniu:

„W odniesieniu do projektów realizowanych w ramach Funduszu Badawczego Węgla i Stali ustanowionego protokołem nr 37 do Traktatu o Unii Europejskiej i Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej na podstawie umów o udzielenie dotacji podpisanych do zakończenia okresu przejściowego obowiązujące przepisy prawa Unii mają nadal zastosowanie do Zjednoczonego Królestwa i w Zjednoczonym Królestwie po zakończeniu okresu przejściowego, aż do zakończenia projektów. Obowiązujące przepisy prawa

Unii obejmują w szczególności następujące przepisy, łącznie z wszelkimi zmianami do nich, bez względu na datę przyjęcia, wejścia w życie lub rozpoczęcia stosowania zmian:

- a) *decyzje Rady 2003/76/WE¹³, 2003/77/WE¹⁴ i 2008/376/WE¹⁵;*
 - b) *akty prawne, o których mowa w art. 138 ust. 2 lit. a) i c)–e).”;*
- 6) w art. 150 wprowadza się następujące zmiany:
- a) w ust. 4 wprowadza się następujące zmiany:
 - (i) w zdaniu czwartym słowa „15 grudnia” zastępuje się słowami „15 października”, a słowa „2019 r.” zastępuje się słowami „2020 r.”;
 - (ii) w zdaniu piątym słowa „15 grudnia 2030 r.” zastępuje się słowami „15 października 2031 r.”;
 - b) w ust. 8 wprowadza się następujące zmiany:
 - (i) w akapicie pierwszym słowa „2019 r.” zastępuje się słowami „2020 r.”;
 - (ii) w akapicie drugim zdanie pierwsze słowa „2020 r.” zastępuje się słowami „2021 r.”;
- 7) w załączniku 2 do Protokołu w sprawie Irlandii/Irlandii Północnej dodaje się noty w brzmieniu:
- a) w sekcji „4. Ogólne aspekty związane z handlem” po tiret „Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 978/2012 z dnia 25 października 2012 r. wprowadzające ogólny system preferencji taryfowych i uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 732/2008”:

„Bez uszczerbku dla faktu, że preferencje taryfowe dla kwalifikujących się państw zgodnie z unijnym ogólnym systemem preferencji taryfowych mają zastosowanie do Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Irlandii Północnej:

 - odniesień do »państwa członkowskiego« w art. 9 ust. 1 lit. c) ppkt (ii) oraz w rozdziale VI [Przepisy dotyczące środków ochronnych i nadzoru] w rozporządzeniu (UE) nr 978/2012 nie należy rozumieć jako obejmujących Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Irlandii Północnej;
 - odniesień do »rynku Unii« w art. 2 lit. k) i rozdziale VI [Przepisy dotyczące środków ochronnych i nadzoru] w rozporządzeniu (UE) nr 978/2012 nie należy rozumieć jako obejmujących rynek

¹³ Decyzja Rady 2003/76/WE z dnia 1 lutego 2003 r. ustanawiająca środki niezbędne do wykonania Protokołu załączonego do Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską w sprawie skutków finansowych wygaśnięcia Traktatu EWWiS i w sprawie Funduszu Badawczego Węgla i Stali (Dz.U. L 29 z 5.2.2003, s. 22).

¹⁴ Decyzja Rady 2003/77/WE z dnia 1 lutego 2003 r. ustanawiająca wieloletnie wytyczne finansowe dotyczące zarządzania aktywami EWWiS w likwidacji i, po zakończeniu likwidacji, Majątkiem Funduszu Badawczego Węgla i Stali (Dz.U. L 29 z 5.2.2003, s. 25).

¹⁵ Decyzja Rady 2008/376/WE z dnia 29 kwietnia 2008 r. w sprawie przyjęcia Programu badawczego Funduszu Badawczego Węgla i Stali i wieloletnich wytycznych technicznych dotyczących tego programu (Dz.U. L 130 z 20.5.2008, s. 7).

Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Irlandii Północnej;
oraz

- odniesień do »unijnych producentów« i »przemysłu Unii« w rozporządzeniu (UE) nr 978/2012 nie należy rozumieć jako obejmujących, odpowiednio, producentów i przemysł Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Irlandii Północnej.”;

b) w sekcji „5. Instrumenty ochrony handlu” poniżej tytułu sekcji:

„Bez uszczerbku dla faktu, że unijne środki ochrony handlu mają zastosowanie do Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Irlandii Północnej, odniesień do »państw członkowskich« lub »Unii« w rozporządzeniu (UE) 2016/1036, rozporządzeniu (UE) 2016/1037, rozporządzeniu (UE) 2015/478 oraz rozporządzeniu (UE) 2015/755 nie należy rozumieć jako obejmujących Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Irlandii Północnej. Ponadto importerzy, którzy uiszcili unijne cła antydumpingowe lub wyrównawcze od przywozu towarów, które przeszły odprawę celną w Irlandii Północnej, mogą zwracać się o zwrot takich ceł wyłącznie na podstawie, odpowiednio, art. 11 ust. 8 rozporządzenia (UE) 2016/1036 lub art. 21 rozporządzenia (UE) 2016/1037.”;

c) w sekcji „6. Rozporządzenia dotyczące dwustronnych środków ochronnych” poniżej tytułu sekcji:

„Bez uszczerbku dla faktu, że unijne dwustronne środki ochronne mają zastosowanie w Zjednoczonym Królestwie w odniesieniu do Irlandii Północnej, odniesień do »państw członkowskich« lub »Unii« w rozporządzeniach wymienionych poniżej nie należy rozumieć jako obejmujących Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Irlandii Północnej.”;

8) w załączniku 2 do Protokołu w sprawie Irlandii/Irlandii Północnej dodaje się tytuły aktów w brzmieniu:

- w sekcji „6. Rozporządzenia dotyczące dwustronnych środków ochronnych”: Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/287 wprowadzające dwustronne klauzule ochronne oraz inne mechanizmy umożliwiające tymczasowe wycofanie preferencji przewidzianych w niektórych umowach handlowych zawartych między Unią Europejską a państwami trzecimi¹⁶;
- w sekcji „23. Chemikalia i produkty powiązane”: Rozporządzenie Rady (WE) nr 111/2005 określające zasady nadzorowania handlu prekursorami narkotyków pomiędzy Unią a państwami trzecimi¹⁷;
- w sekcji „25. Odpady”: Dyrektywa (UE) 2019/904 w sprawie zmniejszenia wpływu niektórych produktów z tworzyw sztucznych na środowisko¹⁸;

¹⁶ Dz.U. L 53 z 22.2.2019, s. 1.

¹⁷ Dz.U. L 22 z 26.1.2005, s. 1.

¹⁸ Dz.U. L 155 z 12.6.2019, s. 1.

- w sekcji „29. Żywność – ogólne”: Dyrektywa Rady 2011/91/UE w sprawie oznaczeń lub oznakowań identyfikacyjnych partii towaru, do której należy dany środek spożywczy¹⁹;
 - w sekcji „42. Materiał rozmnożeniowy roślin”: Dyrektywa Rady 66/401/EWG z dnia 14 czerwca 1966 r. w sprawie obrotu materiałem siewnym roślin pastewnych²⁰; Dyrektywa Rady 98/56/WE z dnia 20 lipca 1998 r. w sprawie obrotu materiałem rozmnożeniowym roślin ozdobnych²¹; oraz Dyrektywa Rady 2008/72/WE z dnia 15 lipca 2008 r. w sprawie obrotu materiałem rozmnożeniowym oraz nasadzeniowym warzyw, innym niż nasiona²²;
 - w sekcji „47. Inne”: Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/880 w sprawie wprowadzania i przywozu dóbr kultury²³;
- 9) w części I załącznika I do umowy o wystąpieniu dodaje się tytuły aktów w brzmieniu:
- w sekcji „Elektroniczna wymiana danych (seria E)”: Decyzja nr E7 Komisji Administracyjnej ds. Koordynacji Systemów Zabezpieczenia Społecznego w sprawie praktycznych ustaleń dotyczących współpracy i wymiany danych do czasu pełnego wdrożenia w państwach członkowskich systemu elektronicznej wymiany informacji dotyczących zabezpieczenia społecznego (EESSI)²⁴;
 - w sekcji „Świadczenia rodzinne (seria F)”: Decyzja nr F3²⁵ Komisji Administracyjnej ds. Koordynacji Systemów Zabezpieczenia Społecznego w sprawie wykładni art. 68 rozporządzenia (WE) nr 883/2004 dotyczącego metody obliczania dodatku dyferencyjnego.

Artykuł 2

Decyzja Wspólnego Komitetu zostaje opublikowana w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

*W imieniu Rady
Przewodniczący*

¹⁹ Dz.U. L 334 z 16.12.2011, s. 1.

²⁰ Dz.U. 125 z 11.7.1966, s. 2298.

²¹ Dz.U. L 226 z 13.8.1998, s. 16.

²² Dz.U. L 205 z 1.8.2008, s. 28.

²³ Dz.U. L 151 z 7.6.2019, s. 1.

²⁴ Dz.U. C 73 z 6.3.2020, s. 5.

²⁵ Dz.U. C 215 z 26.6.2019, s. 2.